

ÎNCHEIERE

06 aprilie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Ion Druță, Galina Stratulat

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Societatea cu răspundere limitată „Fedion-Com”, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Societății cu răspundere limitată „Beșleaga – Lux” în proces de lichidare împotriva Societății cu răspundere limitată „Fedion-Com” și Societății cu răspundere limitată „Nirșa -Prim” cu privire la rezoluțiunea contractului, încasarea datoriei și dobânzii de întârziere, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 09 decembrie 2015, prin care a fost respins apelul declarat de Societatea cu răspundere limitată „Fedion-Com” și menținută hotărîrea Judecătoriei Buiucani municipiul Chișinău din 18 martie 2015

c o n s t a t ă

La 02 decembrie 2014 SRL „Beșleaga-Lux” a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Fedion-Com” și SRL „Nirșa - Prim” cu privire la rezoluțiunea contractului, încasarea datoriei și dobânzii de întârziere.

În motivarea acțiunii a indicat că, prin hotărîrea din 26 noiembrie 2012 Judecătoria comercială de circumscripție a intentat procesul de lichidare față de SRL „Beșleaga-Lux”, gestionarea societății fiind transmisă lichidatorului certificat - Ciobanu Dorin.

În urma restabilirii evidenței contabile și inventarierii masei debitoare, s-a constatat că pe perioada lunilor ianuarie-februarie ale anului 2008 între SRL „Beșleaga-Lux” și SRL „Fedion-Com” au fost stabilite relații contractuale, în rezultatul cărora ultimul a acumulat o datorie în mărime totală de 434.000 lei, fapt confirmat prin actul de verificare și raportul independent de audit întocmit de Societatea de Audit „Total Audit” SRL.

În cadrul procedurii de încasare a restanței, SRL „Fedion-Com” a prezentat înscrisuri, pretinzând că datoria în cauză a fost stinsă în baza contractului de preluare a datoriei nr. 10/03 din 10 martie 2008 și actului decontărilor reciproce nr. 10/03 din 10 martie 2008, încheiat între SRL „Beșleaga-Lux” în calitate de creditor, SRL „Fedion-Com” în calitate de debitor și SRL „Nirșa- Prim” în calitate de debitor alăturat.

Reclamantul invocă faptul că, în rezultatul examinării meticuloase a clauzelor contractului de cesiune a creanței nr. 10/03 din 10 martie 2008 s-a constatat că acesta nu prevede un termen determinat de executare a obligației de plată între părți.

Ca urmare, lichidatorul la 11 noiembrie 2014 a expediat în adresa debitorului alăturat SRL „Nirșa-Prim” o somație, prin care a cerut achitarea datoriei de 434.000 lei în termen de 7 zile conform art. 575 alin. (1) Cod civil, care însă a rămas fără soluționare.

În coraport cu art. 735, 737, 742 și 738 Cod civil, reclamantul a declarat rezolvit la 17 noiembrie 2014, cu efect retroactiv, contractul de preluare a datoriei nr. 10/03 din 10 martie 2008 și actului decontărilor reciproce nr. 10/03 din 10 martie 2008, în legătură cu încălcarea esențială a obligațiilor contractuale.

Ca urmare a rezoluțiunii contractului de preluare a datoriei, la 17 noiembrie 2014 a solicitat de la pîrîtul SRL „Fedion-Com” achitarea datoriei restante în sumă de 434.000 lei pe contul de acumulare a lichidatorului. Cu toate acestea însă cerințele au rămas neexecutate.

Avînd în vedere că debitorul nu și-a onorat obligația de executare a contractului, acesta este ținut să-l despăgubească pe creditor pentru prejudiciul cauzat, iar conform art. 585 Cod civil, dacă obligația e purtătoare de dobîndă, se plătește o dobîndă egală cu rata de refinanțare a BNM.

Or, în cazul dat rezultă și legalitatea capătului de cerere cu privire la încasarea dobînzii de întîrziere.

Cere reclamantul rezoluționarea cu efect retroactiv a contractului de preluare a datoriei nr. 10/03 din 10 martie 2008 și actului decontărilor reciproce nr.10/03 din 10 martie 2008 încheiate între SRL „Beșleaga-Lux” și pîrîții SRL „Fedion-Com” și SRL „Nirșa - Prim”, încasarea de la SRL „Fedion-Com” în beneficiul reclamantului a datoriei restante de 434.000 lei și a dobînzii de întîrziere calculate conform art. 619 Cod civil.

Ulterior, reclamantul și-a concretizat cerințele și a cerut rezoluțiunea contractului de preluare a datoriei nr. 10/03 din 10 martie 2008 și actului decontărilor reciproce nr. 10/03 din 10 martie 2008, precum și încasarea datoriei restante de 434.000 lei.

Prin hotărîrea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 18 martie 2015, acțiunea a fost admisă parțial, dispusă rezoluțiunea cu efect retroactiv a contractului de preluare a datoriei nr. 10/03 din 10 martie 2008 și actului decontărilor reciproce nr. 10/03 din 10 martie 2008 încheiate între SRL „Beșleaga -Lux”, SRL „Fedion-Com” și SRL „Nirșa -Prim”, s-a încasat din contul SRL „Fedion-Com” în beneficiul SRL „Beșleaga-Lux” a datoriei restante în mărime de 434.000 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 09 decembrie 2015, a fost respins apelul declarat de SRL „Fedion -Com” și menținută hotărîrea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 18 martie 2015.

La 05 ianuarie 2016 SRL „Fedion -Com” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 09 decembrie 2015 și restituirea pricinii spre rejudecare în prima instanța sau emiterea unei noi hotărîri de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului recurentul a indicat că, instanța de apel la pronunțarea deciziei a încălcat normele de drept procedural și material.

Astfel, decizia instanței de apel a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale, deoarece SRL „Beșleaga-Lux” se află în proces de lichidare, iar acțiunile lichidatorului urmau a fi efectuate în baza Legii cu privire la insolvență.

Respectiv, lichidatorul avînd careva datorii față de intimat, urma să înființeze poprirea sumelor bănești datorate, iar ulterior să se adreseze în instanța de insolvabilitate pentru validarea popririi, cererea fiind înaintat însă la Judecătoria Buiucani mun. Chișinău, care a examinat pricina cu încălcarea normelor de competență.

La fel, instanța de apel la pronunțarea deciziei, care este una nemotivată, nu a luat în considerare omiterea termenului de prescripție extinctivă pentru adresarea în instanța de judecată.

Prin urmare, termenul limită de adresare în instanța de către lichidator privind contestarea și anularea actelor încheiate de SRL „Beșleaga-Lux” este limitată la data 26 noiembrie 2009 și nicidecum mai devreme, iar contratele contestate datează cu anul 2008, adică sunt din perioada în care acțiunea lichidatorului nu se extinde.

De asemenea sunt considerate neîntemeiate și concluziile primei instanțe, în situația în care aceasta a rezoluționat un contract care a fost încheiat încă în anul 2008.

Examinînd temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SRL „Fedion-Com” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificîndu-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației

prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de SRL „Fedion-Com” , asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de „Fedion-Com” ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e

Recursul Societății cu răspundere limitată „Fedion-Com” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Ion Druță

Galina Stratulat